

РЕШЕНИЕ

№ 3865

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 30.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2139** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е срещу Решение № Ж-55 от 23.01.2020 г. на КЕВР, с което са дадени задължителни писмени указания на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], Столична община, район „М.“, [улица], вписано в търговския регистър при Агенция по вписванията с ЕИК[ЕИК], представлявано заедно от Негър Х. и В. С. - членове на Управителния съвет, чрез адв. С.. В жалбата се сочи, че Решение № Ж – 55/23.01.2020 г. на КЕВР е незаконосъобразно, поради противоречие с материалноправни разпоредби и постановено при съществени нарушения на административно- производствените правила.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Адв. С., който моли съда да уважи жалбата и да отмени цитираното решение на КЕВР.

Ответникът по жалбата, чрез юрк. Б. – Моли съда да остави без уважение жалбата и постановите решение, с което да потвърдите решението на комисията като правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган. С оглед изхода на спора, моля да й бъдат присъдени разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна не изпраща представител и не е взето становище. СГС, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, за да се произнесе по жалбата, съобрази следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е постъпила жалба от С. В. Т. с адрес: [населено място], [улица], ап. 3 и адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], офис № 3.

На основание чл.142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3), РО приел, че жалбата е допустима за разглеждане.

Жалбата била срещу „Условията за присъединяване“ на обект за производство на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа, определени в Становище № [ЕГН]/25.10.2019 г., изготвено от [фирма]. Предвиденият за изграждане енергиен обект бил „Фотоволтаична централа с мощност до 30 kW“ (Ф.), находяща се в УПИ-Ш-369, кв. 58, [улица], [населено място], [община], област П.. Към жалбата било приложено копие на Становище № [ЕГН]/25.10.2019 г.

С жалбата до АО се оспорвал записът в т. 6 от становището, чрез който на жалбоподателя се вменява чрез цената за присъединяване, да заплати „всички разходи, които разпределителното дружество ще направи по т. 2.3. и т. 3.1.“, което според жалбоподателя било в „пълно несъответствие и противоречие със Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ)“.

Жалбата била получена в КЕВР и с писмо от 14.11.2019 г., на основание чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3 е изпратена до [фирма] за извършване на проверка и изпращане в Комисията на становището на дружеството заедно с цялата преписка по нея.

В изпратеното от [фирма] становище по жалбата, дружеството отстоявало позицията си и твърдяло, че е основана на:

чл. 37 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическа енергия (Наредба № 1) и чл. 29 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ).

Съгласно цитираните Наредба № 1 и ЗЕВИ „цената за присъединяване на обект на производител на електрическа енергия по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ е индивидуална и включва всички разходи за изграждане на съоръженията за присъединяване към съответната разпределителна мрежа“.

Според [фирма], за да се осъществи присъединяването на обекта, било необходимо „монтаж на нов усукан проводник (електропроводна линия) върху съществуваща стълбовна линия (при необходимост подмяна на съществуващи стълбове с оглед възможността на стълбовете да понесат новия по-тежък проводник) в участъка от трафопоста до стълб № 23 и присъединяване към съществуващ проводник (електропроводна линия) върху съществуваща стълбовна мрежа в участъка от стълб № 23 до стълб № 39.“

След преглед и анализ на представените факти и обстоятелства АО направил следните изводи относно исканията на жалбоподателя:

С. В. Т. бил подал заявление за проучване с вх. № [ЕГН]/18.10.2019 г за изграждане на Ф. 30 kW, находяща се в УПИ-Ш-369, кв. 58, [улица], [населено място], [община], област П.. Централата била заявена за изграждане и отговаряла на условията на чл. 24,

т. 1 от ЗЕВИ.

[фирма] издало Становище № [ЕГН]/25.10.2019 г., в което определило условията за присъединяване на посочената Ф..

В жалбата се твърдяло, че в становището за присъединяване имало условия, които са в противоречие със „законовите разпоредби“, защото в определената цена за присъединяване са включени и „разходи за реконструкция на мрежата“.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), обектите на клиенти и производители на електрическа енергия се присъединявали към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор.

Мрежовият оператор [фирма] определил техническите условия в становището за присъединяване на Ф. на жалбоподателя. Жалбата не била срещу посочените технически условия, а срещу цитираното искане в т. 6. за начина на формиране на цената за присъединяване, включваща и разходите на дружеството за реконструкция на елементите на съществуващата разпределителна мрежа.

Мястото на присъединяване съгласно т. 1 от становището било: „стълб № 23 от въздушната мрежа НН - клон „В“ на ТП 3, [населено място], PL_0776 чрез нов въздушен клон“.

Съгласно чл. 29 от Наредба № 6, границата на собственост на електрическите съоръжения са изходящите клеми на средството за търговско измерване (СТИ), монтирано в ел. табло (ЕТ). В случая ЕТ е предвидено за монтаж на нов метален помощен стълб, до имотната граница на производителя.

Посоченото задължение на производителя в т. 3.2. от издаденото становище, да изгради кабелната линия след границата на собственост на електрическите съоръжения, от изходящите клеми на СТИ в ЕТ на помощния стълб до електрическата уредба 0.4 kV на Ф. в имота, както и предвидените съоръжения за изграждане в т. 2.1., 2.2., 3.3. и 3.4., изброени в т. 5.1. от становището, били в съответствие с разпоредбите на чл. 27, ал. 1 от ЗЕВИ и са посочени правилно, че се изграждат от производителя и остават негова собственост.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ, разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергийния обект на производител към съответната мрежа от границата на собственост на електрическите съоръжения, до мястото на присъединяване, както и предвидените за развитие, включително реконструкция и модернизация на електрическите мрежи във връзка с присъединяването, са за сметка на собственика на съответната мрежа.

Това означавало, че всички съоръжения за присъединяване, преди границата на собственост на енергийните съоръжения - изходящите клеми на СТИ, до мястото на присъединяване - стълб № 23 от въздушната мрежа НН - клон „В“ на ТП 3, [населено място], PL_0776, както и посочените в т. 3. 1. от становището разходи за проектиране и изграждане на „втори въздушен клон по стълбовната мрежа на ТП 3, кл. „В“ на ТП 3, [населено място] от табло НН до ст.№ 23 (5 междустълбия с дължина около 150 ш) с проводник тип УИП 3x35+54, 6 mm² и нови стълбове съгласно изискванията на дружеството,“ трябвало да се извършат от и за сметка на [фирма], собственик на

съответната мрежа. Неправилно били посочени като елемент от цената за присъединяване, която трябва да заплати производителят.

В чл. 29, ал. 9 от ЗЕВИ е записано, че цената за присъединяване на енергиен обект по чл. 24 е индивидуална. Тя включвала разходите за изграждане на съоръженията за присъединяване към съответната мрежа.

Определяла се по Наредба № 1. В чл. 37 от Наредба № 1 бил възпроизведен текстът на чл. 29, ал. 9 от ЗЕВИ. Цената за присъединяване на обекти на производители по чл. 24 от ЗЕВИ била индивидуална и включвала разходите за изграждане на съоръженията за присъединяване.

Видно от горепосоченото, в случая се касаело за изграждане на енергиен обект по чл. 24, т.1 от ЗЕВИ. Разходите за присъединяването му били за сметка на производителя в частта съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗЕВИ и в частта съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ били за сметка на собственика на съответната мрежа.

Чрез дължимата цена за присъединяване на обекта, производителят следвало да заплати само разходите за изграждане на присъединителните съоръжения от мястото на присъединяване към разпределителната мрежа, до границата на собственост на електрическите съоръжения.

Съгласно § 1, т. 33 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката: „Място на присъединяване към електрическата мрежа“ е всяка от точките в конструкцията на преносната или разпределителна мрежа, към която са свързани съоръженията за присъединяване на потребители или производители.

Видно от становището, мястото за присъединяване на обекта било стълб № 23 от въздушната мрежа НН - клон „В“ на ТП 3, [населено място], PL_0776.

Следователно обхватът на присъединителните съоръжения включвал само съоръжения след „място на присъединяване към електрическата мрежа“, т.е. от клемите, монтирани на мрежовия проводник на ст. № 23, до изходящите клеми на СТИ в ЕТ

Предвидените строително-монтажни работи в технически условия за присъединяване преди мястото на присъединяване не били в обхвата на присъединителните съоръжения.

Те имали характер на модернизация и реконструкция, макар и наложена според мрежовия - оператор на разпределителната мрежа, от присъединяването на обект „Фотоволтаична централа с мощност до 30 kW в [населено място], [община], област П.. Изграждала се върху съществуваща стълбовна линия и повишавали пропускателната способност на съществуващата мрежа. Новият проводник служел за присъединяване на Ф., но се използвал след стълб № 23 за поемане на товара на съществуващи клиенти, присъединени в участъка от мрежа НН на съществуващия клон „В“ от стълб № 23 до ст. № 39.

Разходите за изпълнение на техническите условия за присъединяване, които не касаели съоръжения за присъединяване, били за сметка на собственика на мрежата и не се включвали в дължимата цена за присъединяване.

Въз основа на изложеното жалба с вх. № Е-11С-00-52/08.11.2019 г., подадена от С. В.

Т. срещу [фирма] била основателна и следвало да бъде уважена.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 22, ал. 1 и ал., 5 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ:

дала на [фирма] следните задължителни указания в седемдневен срок след получаване на решението на КЕВР да издаде и предостави на жалбоподателя становище за присъединяване с посочена цена за присъединяване съгласно чл. 29, ал. 9 от ЗЕВИ, чл. 37 от Наредба № 1, която включва разходите за изграждане на съоръженията за присъединяване към съответната мрежа, отговаряща на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ и в седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Решението е издадено от компетентен орган. Решението е писмено съгласно чл.59, ал.2 във вр.ал.3 АПК, като е спазена предписаната от закона форма. Решението е постановено в съответствие със събраните доказателства, при съблюдаване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон. Съображенията за това са следните:

На основание чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ), Комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги.

Редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са уредени в Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ).

Съгласно чл. 142 а, ал. 1 от НЛДЕ жалбите се подават писмено на хартиен носител или по електронен път. Предвид възможността за подаване на жалби по електронен път, в ал. 3 от същата разпоредба е предвидено, че в случаите, когато жалба по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 2 от физическо лице не е подадена чрез съответното енергийно предприятие или ВиК оператор, същата може да се подаде в електронна форма чрез Единния портал за предоставяне на информация и услуги от Комисията, подписана с електронен подпис или усъвършенстван електронен подпис, съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

С посочените норми е регламентирана възможност за подаване на жалби по електронен път чрез Единния портал за предоставяне на информация и услуги от Комисията. Жалбата в електронна форма се подава, подписана с квалифициран електронен подпис предвид обстоятелството, че съгласно член 25, параграф 2 от

Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, правната сила на квалифицирания електронен подпис е равностойна на тази, на саморъчния подпис. Изложеното по-горе не изключва възможността потребители да подават жалби на хартиен носител, по пощата на адрес: [населено място] 1000, [улица], както и в деловодството на КЕВР. Действително жалбоподателят е можел да изпрати на електронния адрес на Комисията жалби, които са собственоръчно подписани и сканирани. В тази връзка, от страна на Комисията е осигурена възможност за подаване на жалби и от потребители, който не разполагат с електронен подпис. В чл. 143, ал. 1 от НЛДЕ са посочени изискванията, на които следва да отговаря жалбата, а именно:

да е написана на български език; да са посочени името и адресът на жалбоподателя, както и наименованието на лицето, срещу което е жалбата; да е посочено в какво се състои искането; да са изложени обстоятелствата по случая и да са представени доказателства, ако жалбоподателят разполага с такива; да е подписана от жалбоподателя.

В чл. 4 от НЛДЕ е регламентиран редът за проверка на редовността на подадените жалби за съответствието им с изискванията на закона и наредбата, респективно предприемане на действия при установена нередовност на жалбата.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от НЛДЕ Комисията проверява подадените жалби за съответствие с изискванията на закона и наредбата в 7-дневен срок от постъпването им, като на основание ал. 2 от същата разпоредба, когато се установи нередовност на заявлението или жалбата, на жалбоподателя се изпраща писмено съобщение да отстрани допуснатите нередовности в срок 7 дни. Съгласно ал. 3, ако в срока заявителят не отстрани нередовностите, преписката не се разглежда по същество и се прекратява с решение на Комисията, а на жалбоподателя, се изпраща писмено уведомление, че преписката е прекратена и заявлението или жалбата не подлежи на разглеждане по същество (ал. 4). Начинът на образуване и проучване на преписките, редът за разглеждане на подадените заявления и жалби, както и редът за приемане на решения по тях се определят в Устройствения правилник на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация (ал. 5).

В изпълнение на горепосочените норми при проверка относно редовността на подадената от жалбоподателя жалба се установява, че тя е подадена въз основа на цитираните норми.

Предвид горното, правилно Комисията е приела жалбата за редовна и е разгледала преписката на С. В. Т., свързана с подадено заявление за проучване с вх. № [ЕГН]/18.10.2019 г за изграждане на Ф. 30 kW, находяща се в УПИ-Ш-369, кв. 58, [улица], [населено място], [община], област П., която е заявена за изграждане и отговаря на условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, а издаденото от [фирма] Становище № [ЕГН]/25.10.2019 г., с което са определени условията за присъединяване на посочената Ф. за противоречащо на закона.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), обектите на клиенти

и производители на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор.

Мрежовият оператор [фирма] е определил техническите условия в становището за присъединяване на Ф. на жалбоподателя. Жалбата не е срещу посочените технически условия, а срещу цитираното искане в т. 6. за начина на формиране на цената за присъединяване, включваща и разходите на дружеството за реконструкция на елементите на съществуващата разпределителна мрежа.

Мястото на присъединяване съгласно т. 1 от становището е „стълб № 23 от въздушната мрежа НН - клон „В“ на ТП 3, [населено място], PL_0776 и включва изграждането на нов въздушен клон“.

Съгласно чл. 29 от Наредба № 6, границата на собственост на електрическите съоръжения са изходящите клеми на средството за търговско измерване (СТИ), монтирано в ел. табло (ЕТ). В случая ЕТ е предвидено за монтаж на нов метален помощен стълб, до имотната граница на производителя.

Посоченото задължение на производителя в т. 3.2. от издаденото становище, да изгради кабелната линия след границата на собственост на електрическите съоръжения, от изходящите клеми на СТИ в ЕТ на помощния стълб до електрическата уредба 0.4 kV на Ф. в имота, както и предвидените съоръжения за изграждане в т. 2.1., 2.2., 3.3. и 3.4., изброени в т. 5.1. от становището, са в съответствие с разпоредбите на чл. 27, ал. 1 от ЗЕВИ и са посочени правилно, че се изграждат от производителя и остават негова собственост.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ, разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергийния обект на производител към съответната мрежа от границата на собственост на електрическите съоръжения, до мястото на присъединяване, както и предвидените за развитие, включително реконструкция и модернизация на електрическите мрежи във връзка с присъединяването, са за сметка на собственика на съответната мрежа.

В тази връзка съдът също счита, че всички съоръжения за присъединяване, преди границата на собственост на енергийните съоръжения - изходящите клеми на СТИ, до мястото на присъединяване - стълб № 23 от въздушната мрежа НН - клон „В“ на ТП 3, [населено място], PL_0776, както и посочените в т. 3. 1. от становището разходи за проектиране и изграждане на „втори въздушен клон по стълбовната мрежа на ТП 3, кл. „В“ на ТП 3, [населено място] от табло НН до ст.№ 23 (5 междустълбия с дължина около 150 ш) с проводник тип УИП 3x35+54, 6 mm² и нови стълбове съгласно изискванията на дружеството,“ трябва да се извършат от и за сметка на [фирма], собственик на съответната мрежа и неправилно са посочени като елемент от цената за присъединяване, която трябва да заплати жалбоподателят.

От нормата на чл. 29, ал. 9 от ЗЕВИ става ясно, че цената за присъединяване на енергиен обект по чл. 24 е индивидуална. Тя включва разходите за изграждане на съоръженията за присъединяване към съответната мрежа и се

определя по Наредба № 1. В чл. 37 от Наредба № 1 е възпроизведен текстът на чл. 29, ал. 9 от ЗЕВИ. Цената за присъединяване на обекти на производители по чл. 24 от ЗЕВИ е индивидуална и включва разходите за изграждане на съоръженията за присъединяване.

Видно от горепосоченото, в случая се касае за изграждане на енергиен обект по чл. 24, т.1 от ЗЕВИ. Разходите за присъединяването му са за сметка на производителя в частта съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗЕВИ и в частта съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ действително са за сметка на собственика на съответната мрежа.

Чрез дължимата цена за присъединяване на обекта, производителят следва да заплати само разходите за изграждане на присъединителните съоръжения от мястото на присъединяване към разпределителната мрежа, до границата на собственост на електрическите съоръжения. Съгласно § 1, т. 33 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката: „Място на присъединяване към електрическата мрежа“ е всяка от точките в конструкцията на преносната или разпределителна мрежа, към която са свързани съоръженията за присъединяване на потребители или производители, а видно от становището, мястото за присъединяване на обекта е стълб № 23 от въздушната мрежа НН - клон „В“ на ТП 3, [населено място], PL_0776. В тази връзка обхватът на присъединителните съоръжения включва само съоръжения след „място на присъединяване към електрическата мрежа,“ или от клемите, монтирани на мрежовия проводник на ст. № 23, до изходящите клеми на СТИ в ЕТ.

Предвидените строително-монтажни работи в технически условия за присъединяване преди мястото на присъединяване не са в обхвата на присъединителните съоръжения.

Те имат характер на модернизация и реконструкция, макар и наложена според мрежовия - оператор на разпределителната мрежа, от присъединяването на обект „Фотоволтаична централа с мощност до 30 kW в [населено място], [община], област П., която се изгражда върху съществуваща стълбовна линия и повишава пропускателната способност на съществуващата мрежа, а новият проводник служи за присъединяване на Ф., но се използва след стълб № 23 за поемане на товара на съществуващи клиенти, присъединени в участъка от мрежа НН на съществуващия клон „В“ от стълб № 23 до ст. № 39.

Предвид това съдът счита, че правилно решаващият орган е приел, че разходите за изпълнение на техническите условия за присъединяване, които не касаят съоръжения за присъединяване, са за сметка на собственика на мрежата и не се включват в дължимата цена за присъединяване и е дал нужните указания в тази връзка.

С оглед на изхода на делото и своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника в о.с.з. за присъждане на разноски, следва да бъде уважено и такива следва да бъдат присъдени в размер на 100 лева.

По тези съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], Столична община, район „М.“, [улица], вписано в търговския регистър при Агенция по вписванията с ЕИК[ЕИК], представлявано заедно от Негър Х. и В. С. - членове на Управителния съвет, чрез адв. С., . срещу Решение № Ж-55 от 23.01.2020 г. на КЕВР, с което са дадени задължителни писмени указания на [фирма].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано заедно от Негър Х. и В. С. - членове на Управителния съвет, да заплати на КЕВР сумата в размер на 100 лв., представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред Върховен Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че е изготвено.

Преписи от Решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: